

Prædiken søndag d. 11. marts 2018.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Job 38,1-7 & Mark 10,35-45

Gud er.... Den kosmiske julemand

Metodistkirken i Danmark har gang i fastematerialet "Din Gud er for lille," som rummer en lille refleksion til hver dag i fasten. Så der er noget at læse hver dag indtil påskedag.

Jeg tror, som Maria sagde i søndags, at vi alle gør os tanker om Gud. Hvem han er, hvad han kan, og ikke mindst hvad kan en tro på Gud betyde for mig i mit liv?

Det tror jeg rigtig mange mennesker tænker over. Der er naturligvis mennesker, som kommer frem til den konklusion, at det med Gud, det holder ikke. Det giver ikke mening for mig.

Mens andre kommer frem til at tro på Gud, det holder. (Måske siger de i næste åndedrag, som Peter gjorde, Hjælp min vantrol!) Det vil jeg næsten håbe, for den omtanke som tivul giver, er som jeg ser det, en gave.

Påstanden i hæftet er, at mange gange, når vi tænker over det med Gud, så kommer vi til at reducere Gud. Vi gør Gud mindre end, han er.

Et eller andet sted giver det sig selv, fordi at selvom Gud blev menneske i Jesus, og vi kan se Gud i menneskeskikkelse, så kan vi desværre nok aldrig helt rumme hele aspektet af Gud.

Paulus, som jeg vil hævde er klogere på Gud, end de fleste af os, skriver sådan her:

(Bøn for menigheden om styrke og indsigt)

“**v14** Derfor bøjer jeg mine knæ for Faderen, **v15** efter hvem hvert fædrenehus i himlene og på jorden har navn, **v16** og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, **v17** at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, **v18** så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, **v19** og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.”¹

Paulus beder om at vi må forstå, men siger samtidig, at Kristi kærlighed overgår al forstand. Se, det er visdom. Men derfor skal vi alligevel stræbe efter at forstå så meget som muligt af Gud, for en hemmelighederne ved det, er at så forstår vi så meget mere af os selv.

Jeg kan have dage, hvor jeg synes, at Gud er så uendelig langt væk, at jeg kan blive helt i tvivl om det hele er noget jeg har bildt mig selv ind, andre dage, oplever jeg at Gud er aldeles nærværende.

Så nærværende, at jeg nogen gange tager mig selv i at føre forhandlinger med Gud. Hvis nu at du hjælper mig med at få denne gudstjeneste til at blive god, så lover jeg at læse hele Johannesevangeliet! Nej, vent Markus - det er meget kortere.

Hvis man fører forhandlinger med Gud, eller hvis man skælder ud på Gud, og det gætter jeg på, at mange af os har prøvet, så har vi sådan set bestemt at Gud kan

¹ Ef 3,14-19.

3 af 4

bruges til noget. At han er med i livet. Ellers giver det jo ingen mening.

Job skælder ud på Gud. Det er ikke det, som vi fik læst fra Jobs bog, her er det Gud, der går i rette med Job, men forud for det, har Job skældt Gud ud.

Jobs Bog er nok det meste kendte litteratur i verden, som behandler lidelsens problem. Hvorfor sker dårlige ting med gode mennesker?

I samtalerne mellem Job og hans venner støder forskellige menneskesyn og gudsopfattelser sammen. Vennerne siger at lidelserne er syndens løn og Job bør indrømme sine fejl. Job fastholder sin uskyld og anklager Gud for uretfærdighed.

Job får klar besked her. Spænd bæltet om lænden som en mand, og giv mig svar, når jeg spørger dig! [v4](#) Hvor var du, da jeg grundlagde jorden? Fortæl det, hvis du har forstand til det!

Så er forholdet ligesom sat på plads. Gud er større end os. Bum. Vi må indse, at vi aldrig kommer til at forstå til fulde - det er jo også tro.

Jeg er nødt til at spørge, er det overraskende?

Ok, Gud er større end os, så må vi da kunne forhandle med ham, uden at risikere at blive lockoutet.

Zebedæussønnerne har i Markusevangeliet gang i en forhandling med Jesus. Her handler det ikke om løn, men om at vide sig sikker på, at få lov at være tæt på Jesus i

4 af 4

det hinsides. Hvem af os drømmer ikke om prestige og anseelse? Det er såre menneskeligt.

Det viser sig, at det som er væsentligt for os, er ligegyldigt for Gud.

Gud er større end blot én, der lover os guld og grønne skove.

Gud er også den, der lærer os at kærlighed handler om at tjene - at kærlighed er at give, sådan som hans selv gør.

Så hvis du tror at du bare skal modtage fra den Gud, der vil dig det godt. Det sker også, men så er din Gud for lille.

Din Gud sender dig også til mennesker og ind i situationer, hvor du er intet mindre end hans tilstedeværelse.

Hvor stor er din Gud?

Tør du gå?

Amen.